

בשלח (תשי"ר)

י"ד, ג, י"ב, ט"ו

(הערה: לשאלת "וחזקתי את לב פרעה" (ד), ויחזק ה' את לב פרעה (ח) עיין החסר המפורט בגליונות וארא תשי"ב, וארא תשי"ד).

א. ג' נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר.
מלבי"ם: ... ע"י שיראה שחזרו לצד מצרים וחזרו ממקום סכנה לפני מגדל עז ומקום צר, אם כן נבוכים הם בארץ ואינם יודעים הדרך והמקום וממה שחזרו מן המדבר שהלכו לשם בחפזון יומם ולילה יוכיח, כי בעל צמון (וע"ר ט"י ב' ד"ה לפני בעל צמון) סגר עליהם את המדבר ולא הניחם לצאת.

במה שונה המלבי"ם מן הפירוש הרציל ומה המריצו ללכת בדרך זו?

ב. פסוקים יח"ב.

רמב"ן ד"ה וייראו מאד ויצעקו בני ישראל אל ה' ויאמרו אל משה המלבי"ם: ...

1. מה הקשי העיקרי בפסוקים הנ"ל?

2. כיצד מחרצו רמב"ן?

3. מה החשיבות שבהגדה הנחנה בקמב"ן ל"עם" ול"בני ישראל"?

מה הקשי בפסוקים המחרצ עי' כ?

4. א קרא ירמיהו פרק כ"ו ושים לב לקשי שבו.

טרשהו באותה הדרך ממפרט הרמב"ן את הקשי שבפסוקינו

אא 5. שאלת בקיאות.

היורעים לך עוד מקומות בחזרה המפורטים בדרך של חלוקת דברי הפסוקים ל"כחוח כחוח"?

ג. י. ויצעקו בני ישראל אל ה'.

רמב"ן ד"ה ויצעקו.

רמב"ן ד"ה וייראו מאד עד "כי טוב להם שלא הצילם".

אברבנאל (אחרי הביאו את דברי הרמב"ן הנ"ל); וזה פירוש בלתי מתישב, כי הוא מחלק ומחזר, לפי שהכתוב אומר "ויצעקו בני ישראל אל ה' ויאמרו אל משה: ...

טורה, שהצועקים הם עצמם אמרו זה אל משה, ואיך יפרידם הרב (הרמב"ן).

לסתי כחות... אבל אמיחת הענין הוא, שאמרו "ויצעקו בני ישראל אל ה'".

אינו ענין תפילה, כי אם ענין תרעומת ותלונה ולטון "ויצעקו אל פרעה לאמרו

למה תעשה כה לעבדיך" (סמות ה' ט"ו) וכן "והאני צעקת העם ונשיהם גדולה אל

אחיהם היהודים" (נחמיה ה'), רוצה לומר שהיו מתרעמים עליהם בקול גדול

וצעקה.

1. מה הן סתי הדעות בפירוש המלה "ויצעקו"?

2. החוכל למצוא בדברי הפסוקים בפרקנו סעד לאחת מסתי הדעות הנ"ל?

אא 3. השוה לדברי המפרטים את הדרך בו חרגו.

אונקלוס: פ' י': ויצעקו בני ישראל - וצעקו בני ישראל קדם ה'.

ט"ו: מה הצעק אלי - קבלית צלותך (=תפילתך).

(ליודעי גרמנית: הסו חרגום בובר דוונצווייג:

פ' י': ויצעקו בני ישראל - אונד זריען... צו איהם

"טו: מה הצעק אלי - וואס זרייסט דו נאך טי".

מה ראו המתרגמים לסנות בחרגומם בסתי הפסוקים?

לאיזו מסתי הדעות (12) הם נוטים?

י"ב הלא זה הדבר אשר דברנו אליך...

רמב"ן ד"ה אשר דברנו

ראב"ע "הלא זה הדבר

רמב"ן (בחזק פ' י"א) החל מן והנה לא אמרו לקחחנו למות.... עד ואפטר

עוד לומר.

והטוה: טמ' ל' ב' כ"ז רמב"ן ד"ה כה אמר; רמב"ן וטעם כה אמר איננו ממצות...

ויקרא י' ג' "הוא אשר דבר ה' עד "בכבודי"

1. רמב"ן הולך בסלטה המקומית בדרך אחת, כדי לתרץ את הקשי, איזו היא?

2. איך אפטר לתרץ את הקשי בכל המקומות הנ"ל ע"פ הכלל הניתן ברמב"ן

בראשית מ"ב כ"א ד"ה אשר ראינו צרת נפשו החל מן "או מדרך הכתובים".

עד"הנה ראובן"

3. החוכל לשט את מקומנו לפי העסט סלא כראב"ע-רמב"ן כאן ובלי השתמש בכלל

הנ"ל?

4. היכן נמצא קטי זה שנית בפרטת בשלח?

השאלה המסומנת ב-א קטות, והמסומנות ב-אא קטות יוחר.

יש לשלוח שאלות גם תשובות לנחמה ליבוביץ, קמח-משה, ירושלים

5. ה'ל'טו